

Quercus robur 'Albomarmorata'

dąb szypułkowy 'Albomarmorata'

Odmiana wolniej rosnąca niż gatunek. Osiąga wysokość 10-12 m. Pokrój korony luźny i niezbyt regularny. Liście węższe, dłuższe i słabiej klapowane niż u gatunku, często zdeformowane, biało nakrapiane. Jest to najbardziej widoczne w drugim pokoleniu liści w lecie. Preferuje gleby świeże i głębokie, o dużej zawartości próchnicy, umiarkowanie wilgotne. Na glebach słabych i suchych rośnie wolniej. Roślina światłolubna. Zastosowanie do parków, zieleni osiedlowej i do ogrodów jako roślina kolekcyjna. Stara odmiana powstała w XIX wieku.

autorzy opisu tekstowego: Szkółka GURSZTYN Sp. z o.o. Lucjan Gursztyn

pochodzenie	pierwsza publikacja: C. van Kleef, Sieboldia, jako 'Q. pedunc. albo-marmorata' 1877
grupa roślin	liściaste
grupa użytkowa	liściaste drzewa
forma	drzewo
siła wzrostu	wzrost typowy dla gatunku
pokrój	drzewiasty wyprostowany
docelowa wysokość	od 10 m do 15 m
barwa liści (igieł)	wielobarwne, pstre lub obrzeżone
zimozieloność liści (igieł)	liście opadające na zimę
nasłonecznienie	stanowisko słoneczne
wilgotność	podłoże umiarkowanie wilgotne
pH podłoża	roślina tolerancyjna
rodzaj gleby	przeciętna ogrodowa
walory	ozdobne z liści/igieł
zastosowanie	parki zieleń publiczna
strefa	5a

autor opisu tabelarycznego: Lucjan Gursztyn, Szkółka GURSZTYN Sp. z o.o.;

Producenci *Quercus robur* 'Albomarmorata' w Polsce

BARCIKOWSCY Elżbieta i Włodzisław Szkółka Bylin, Traw, Paproci, Ziół i Krzewów